

10.4.2020 - 18-а Неділя по Зісланні Св. Духа. Св. свщмч. Єротея, єп. Атенського. Прп. отця Франциска Асизського.

Тропарі і Кондаки

Тропар (глас 1): Хоч запечатали камінь юдеї* і воїни стерегли пречисте тіло Твоє,* воскрес Ти, Спасе, на третій день,* даруючи життя світові.* Тому сили небесні взивали до Тебе, Життєдавче:* Слава воскресінню Твоєму, Христе,* слава царству Твоєму,* слава провидінню Твоєму,* єдиний Чоловіколюбче!

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Кондак (глас 1): Воскрес Ти у славі як Бог із гробу* і світ із Собою воскресив;* людське єство Тебе, як Бога, оспівує* і смерть щезла.* Адам же ликує, Владико,* і Єва нині, з узів визволившись, радіє, взиваючи:* Ти, Христе, Той, Хто всім подає воскресіння.

І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Богородичний (глас 1): Коли Гавриїл звістив Тобі, Діво: Радуйся!* то з цим голосом прийняв тіло Владика в Тобі, святім кивоті,* як мовив праведний Давид,* і Ти зявилася просторішою небес, носивши Творця Свого.* Слава Тому, що поселився в Тобі!* Слава Тому, що вийшов із Тебе!* Слава Тому, що визволив нас народженням Твоїм.

Прокімен (глас 1):

Милість Твоя, Господи, хай буде над нами,* бо ми надіялись на Тебе (Пс 32,22).

Стих: Радуйтеся, праведні, в Господі, правим належить похвала (Пс 32,1).

Апостол: (2 Корінтян 9, 6-11):

Браття і Сестри, хто скупко сіє, скупко буде жати; хто ж щедро сіє, той щедро буде жати. 7. Нехай дає кожний, як дозволяє серце, не з жалю чи

примусу: Бог любить того, хто дає радо. Бог може вщерть збагатити вас усякою благодаттю, щоб ви всього мали завжди подостатку та щоб вам ще зосталось на всяке добре діло, як написано: Розсипав, дав убогим; щедрість його триває вічно. Той, що дає насіння сіячеві і хліб на поживу, помножить і ваше насіння та зростить плоди вашої щедрости, щоб ви у всьому збагатилися всякою щедротою, яка через нас складає Богові дяку.

Алилуя (глас 1):

Стих: Бог, що дає відплату мені, і покорив народи мені (Пс 18,48).

Стих: Ти, що звеличуєш спасіння царя, і даєш милість помазаннику Своему Давидові і родові його повіки (Пс 18,51).

Євангеліє: (Луки 5, 1-11)

Одного разу, коли стояв Ісус біля Генезаретського озера, побачив два човни, що стояли край озера; рибалки вийшли з них і полоскали сіті. Він увійшов в один з човнів, що належав Симонові, і попросив його відплисти трохи від землі, а сам, сівши, з човна почав народ навчати. Коли він перестав говорити, сказав до Симона: Відчали на глибінь і закиньте ваші сіті на ловитву. Озався Симон і каже: Наставнику, всю ніч ми трудилися і нічого не піймали, але на твоє слово закину сіті. Так вони й зробили, і піймали велику силу риби, і їхні сіті почали рватися. Тоді вони кивнули до своїх товаришів, що були в другім човні, щоб ті прийшли й помогли їм. Прийшли вони й наповнили обидва човни, аж почали потопати. Побачивши це Симон Петро, припав до стіп Ісуса й каже: Іди від мене, Господи, бо я грішний чоловік. Жах бо великий огорнув його й усіх, що були з ним, від ловитви риби, що їх піймали, як також і Якова та Івана, синів Заведея, які були спільниками Симона. Ісус промовив до Симона: Не бійся! Віднині будеш ловити людей. І витягши човна на берег, кинули все й пішли слідом за ним.

Причасний:

Хваліте Господа з небес,* хваліте Його на висотах (Пс 148,1).

Алилуя (х3).